

Brugge zeehave

Brugge zeehave is gesteken,
na veel zeggens meê en te-,
in den oven om te bakken :
leve lang de Brugsche steê !

Maar, daar is een "maar" een alles :
zoo aan Brugge zeehave ook -,
Brugge moet zijn volk herbakken,
of ' t vergaat weêr al in rook.

Jong moet Brugge en dapper wezen,
zoo in tijden lang voorbij,
wilt het bate en voordeel trekken
uit de zee, hoe groot zij zij.

Have is have, maar de schepen :
zonder schepen en haaft men niet ;
schip is schip, maar zonder manschap,
zegt mij wat een schip bediedt.

... ..

Brugge zeehave ! Op ! Het vendel,
want de stierman gaat aan boord;
uit den kelder haalt het buskruid :
schiet, dat ' t heel de wereld hoort.

(Bij gelegenheid van de bruiloft van de heer Alfons Wenes,
voorzitter der maatschappij " De drie gekraakten " op 2 augustus 1893)

(uit "Gezelles dichtwerken" - gelegenheidspoëzie - p. 127/129 - 3de druk - uitgeverij
N.V. Standaard)